

*Ühenduses on
jõud!*

*Sitkete töömeeste
ühisel pingutusel
lõstetakse rasked
kivid kohale ja ehi-
tatakse koda, mis
jääb püsima aega-
deks — — — —*

EEKS-MAJA Teataja

Nr. 1 — 1934

Saateks.

Laiadesse rahvahulkadesse kannavad kindlustuse mõtet, hangivad kindlustusi ning puutuvad igapäev kindlustusvõtjatega kokku meie esindajad.

Kindlustuse tegevuse aluspinnaks on usaldus. Seltsil peab olema usaldus oma esindajate ja kindlustusvõtjate vastu ning ümberpöörduvalt, peab iga kindlustusvõtja, iga kindlustuskandidaat ja üldse kogu rahvas täiel määral usaldama kindlustusseltsi ja kindlustusmehi.

Et olla publiku usalduse osaline, peab selts ja esindaja asju ajama kõige päält täiesti korrektselt. Korrektsusest üksi on aga vähe. Esindaja peab hää töö saavutamiseks oma tööd kõigekülgselt hästi tundma; ta peab suutma kindlustusvõtjale ja kindlustuskandidaadile täielikku pilti anda seltsi majanduslikust olukorrast, juhtivatest organitest, seltsi kindlustusviisidest ja tingimustest; tal peab ülevaade olema teiste seltside tööst; ta peab oma silmaringi laiendamiseks tutvunema koguni välismaiste kindlustusalaliste uudistega.

Kõigest sellest ei suudeta esindajaid juba puht tehnilistel põhjustel suuliselt küllalt põhjalikult informeerida. Selleks on tarvis juhatuse ja esindajate vahelist kirjalikku sidet. Kirjalikul materjalil — ajakirjal on veel see hää omadus, et seda on igal ajal võimalik sirvida ja nõnda tarvilikes küsimustes mälu värskendada.

Neil kaalutlustel otsustas juhatus välja anda „EKS-MAJA Teataja“. Et „EKS-MAJA Teataja“ kujuneks hääks abimeheks esindajaile, et ta kujuneks meie häälekandjaks ja omavaheliseks usaldusväärseks ühenduse pidajaks, selleks võivad esindajad ise tublisti kaasa aidata — saates toimetusele kirjutisi; algatades küsimuste käsitlet; teatades kohapäälsest kindlustusalalistest arvamistest, muljetest ja soovidest.

EKS-MAJA 69 aastane tegevus peab meid kõiki täitma sisemise uhkustundega — selle aja vältel on asutus tõusnud ja langenud — EKS-MAJA püsib aga endiselt võimsana.

Tehtud töö eest ütleb juhatus kõigile esindajaile tänu ning soovib algavaks uueks aastaks parimat jõudu, töötahet ja õnnestumist.

EKS-MAJA juhatus.

Kindlustusasjandus ja kindlustustegelased.

Meie kindlustusasjandus on iseseisvuse aastatel teinud õige suuri edusamme. Kindlustusseltsid, kes üleriiklikus ulatuses töötavad, on oma asjaajamises ja kindlustustehnikas kõigiti ajakohasel kõrgusel ning isegi suur hulk kohalikke seltsi on oma asjaajamise rajanud modern rahamajanduse põhimõtte alusele endise puht naturaali- või segamajanduse asemel.

Igal aastal võetakse tarvitusele ikka jälle uuemaid kindlustusviise ja vorme ning vastavalt sellele muutub meie kindlustusasjandus ikka paindavamaks ja kohasemaks nende suurte ülesannete täitmiseks, mis temale rahvamajanduses langeb.

Kindlustusasjandusele vaadatakse meil aga veel sageli kui mõnesugusele ülearusele rahvamajanduse osale, kui rahvamajanduse „pimesoolele“. Sarnane vaade on muidugi täiesti väär ja ekslik, sest kindlustusasjandusel ei ole sugugi väiksemad ülesanded täita ega ole tema osatähtsus rahvamajanduses mitte vähem kui näit. pangandusel. Kas ei ole näit. varanduste kindlustamata jätmise sama patustamine rahvamajanduse vastu kui raha „sukasääres“ hoidminegi. Või kas elukindlustus ei ole samuti kapitali kogumine ja tööle rakendamine nagu pangaski — ainult osalt isegi paremal ja tulusamal kujul, nagu seda ühes teises kirjelduses leiate.

On täiesti mõeldav ja vajalik, et kindlustusseltsid omad vabad

reservid paigutavad ülesehitavasse rahvamajanduslikku tegevusse, nagu see sünnib panga summadega.

Selle juures võib märkida, et panga summadega võrreldes on kindlustusseltside reservid palju stabiilsemad, sest need ei allu hoiusummade omanike meele muutustele, vaid neid kasutatakse ainult selleks, et välja maksta kindlustustasusid. Kindlustustasude suurus on aga suure arvu kindlustuste puhul, eeldades ühtlasi otstarbekat edasikindlustust, väga stabiilne.

On selge, et stabiilsed kapitalid on rahvamajanduses eriti hinnatavad ja nõutavad.

Selle tõttu ongi kindlustusseltsidel kõige paremaid võimalusi hästi paigutada oma reserve. Hästi paigutatud kapitalide reservide kaudu kindlustusseltsid aitavad kaasa rahvamajanduse arenemisele ning ühtlasi peetakse sel teel kõige paremini silmas kindlustusvõtjate huvisid.

Nagu kindlustusasjanduse kohta on väärarvamisi ja selle tähtsusest valearusaamisi, samuti on ka õige eriline seisukoht laiemates hulkades kindlustustegelaste, eriti välistegelaste kohta. Neile vaadatakse sageli kui kergatsitele, kui tühjatöö tegijatele jne. Kindlustusseltsi esindaja (agent) saab sagedasti halvema vastuvõtu osaliseks kui kerjus või rändkaupmees või töötotsija.

Millest on tingitud siis sarnane vaade kindlustusasjandusele ja kindlustustegelastele?

Põhjusi selleks on palju. Nendest tähtsamaiks loen järgmisi: Meil tegutsevate kindlustusseltside suurt arvu ja sellest tingitud ebatervet võistlust seltside esindajate vahel; osa esindajate madalat tööoskust, osalt isegi madalat moraalitunnet ja vähest hoolt kindlustusvõtjate vastu — püütakse vaid kõige jõuga kindlustus ära teha, ilma et katsutakski selgitada, kuivõrd kindlustuse sõlmimine just kindlustusvõtja huvides vajalik on.

Suure arvu esindajate hulgas leidub ka üksikuid sarnaseid, kes otse ebaausate ja kuritegeliste võtetega välja lähevad. Loomulik, et see liik esindajaid kõige suuremat kahju teeb kindlustus- asjandusele ja kindlustustegelaste ausale nimele ning tööle. Teiste

seltside ja esindajate „mahategemine“ ei anna „mahategijale“ mitte au juurde, vaid see „võte“ mõjub alandavalt ka kindlustuse mõttele ja „mahategijaile“ endile, — kes teisele kõigiti püüab auku kaevata, vaadaku ette, et tema ise sellesse ei lange.

Eelpooltoodust on selge, et meie ülesanne ei ole kõrvalise, vaid esmajärgulise tähtsusega rahvamajanduslik ülesanne ja sarnasena tuleb meil seda ka võtta.

Sellepärast hoidkem kõrgel kindlustustegelase lippu, selgitagem laiadele hulkadele kindlustuse vajadust ning koondagem neid EEKS-MAJA kui rahvusliku, kõige vanema ja suurema seltsi ümber.

O. Suursööt.

Uuendus elukindlustuse alal.

Mõni aeg tagasi oli igalpool, ka kõige rohkem arenenud elukindlustuse maadeski, võimalik elukindlustusi sõlmida ainult usaldusarstliku järeelvaatuse alusel. Aegamööda aga hakati kindlustusi sõlmima ka ilma, et oleks nõutud arstlikku järeelvaatust. Praegusel ajal omab elukindlustus ilma arstliku järeelvaatusega juba kõigis elukindlustuse maades küllaltki tähtsa seisukoha.

Meil on seni valdav enamik kindlustusi tehtud arstliku järeelvaatusega. Ilma selleta oli võimalik kindlustusi (pääle üleelamise ja lastekindlustuste) teha ainult tariifide RI ja RIII järgi.

Nüüd on ilma arstliku järeelvaatusega kindlustuste sõlmimise võimalusi tuntavalt laiendatud. 1935. aasta jaanuarist alates saab ilma arstliku järeelvaatusega teha kindlustusi tariifide I, III, MIII, I-a, III-a, IV ja VI järgi järgmistel tingimustel:

- 1) Kindlustussumma ei või kõrgem olla kui 2000 krooni.
- 2) Kindlustatu vanus kindlustuse alul ei või olla kõrgem kui 50 aastat.
- 3) Kindlustusele ei saa liita invaliiduse lisakindlustusi.

4) Kui kindlustatu sureb kahe esimese kindlustusaasta vältel, on seltsi vastutus piiratud — esimesel aastal makstakse välja ainult sissemaksitud preemiad; teisel aastal — pool kindlustussummat. Teatavatel eristel juhtudel vastutab aga selts terve kindlustussumma juba esimesest kindlustuse jõusoleku päevast.

5) Kindlustatul tuleb pääle hariliku sooviavalduse täita veel eriline tervislike küsimuste leht.

6) Preemia on ilma arstliku järeelvaatusega kindlustuse puhul sama suur kui arstliku järeelvaatusega kindlustuse puhul.

On endastmõistetav, et ilma arstliku järeelvaatusega võib kindlustusi teha ainult neile isikule, kelle kohta ei teki vähematki kahtlust nende hääs tervises. Väikesegi kahtluse korral tuleb kindlustus teha arstliku järeelvaatusega.

Ilma arstliku järeelvaatusega kindlustuste tarvitusele võtmine on igal maal tugevasti suurendanud elukindlustuste arvu. Sama loodab juhatus meilgi.

Uueaasta kink.

„Valame nüüd tina, ema. Täna on ju vana-aasta õhtu, eks ole?“ hüüdis väike Helmi emale.

Emal, Marta Luhastel, oli tööd ja mõtlemist palju. Talle tundus, nagu oleks ta täna teinud oma tööd pooleldi ärkvel, pooleldi isesuguses unes, millest täiesti ärkas halli tõelisusesse vaid üksikutel hetketel. Helmi küsides kõike võimalikku, mis lapse meelde iganes võib tulla, ta naeratas kurvalt ning vastas lühidalt.

Sel korral ta ei kuulnudki õieti Helmi küsimust. Inimese meeled on aga nii erksad, et kuigi vahel ei saada täpselt kujutlust öeldust, kõrvu helisend sõna siiski nagu puudutab hinges midagi — manades esile mineviku mälestusi. Nii juhtus nüüdki. Kuigi ema ei kuulnud täpselt tütre sõnu, tõusis samas mälestuste vallast esile pilt vanaaasta õhtust seitsme aasta eest.

Mälestus kerkis esile nii äkki ja nii kirkana, et Marta võpatas. Ta mõtteis pilgud suundusid aknale, millest avanes vaade eeslinna suvilate katustele ja üle nende taamal tumedalt sinendavale metsale.

„Ema, kas valame täna tinasõdureid?“

Ema oli unustand Helmile jõulukungiks tinasõdureid osta. Need aga on nii toredad . . .

„Kui sa just väga tahad, valame siis pealegi. Aga ega me nii tinasõdureid ei saa. Tina kukub vette ja tuleb mis juhtub.“

„Ema, mina tean, mis tuleb. Tuleb laevu, sõrmuseid, kirste... Isa sai mineval aastal tina vala-

des palju, väga palju raha ja toreda laeva, millel oli rist masti otsas. Sellepärast isa läsksi nii pikale reisule.“

„Nii, nii, lapsuke — isa on reisul, pikal reisul. Küll sina aga mäletad kõike hästi, mis aasta eest oli. Täna õhtul valame sinu õnele.“

Marta Luhaste oli pikka aega kartnud meelde tuletada mineviku helgemaid päevi. Oli kartnud sellepärast, et ilusad mälestused oleksid võinud paratamatus tõelikkuses lõpulikult hävitada hingelise tasakaalu.

Aga nüüd täna lapse meelde kerkimiseviku pildid nagu ei tekitandki rahunust. Esimest korda mitme kuu järgi oli lapse rõõm külge hakand temalegi.

Nii ta nüüd lasigi pilgul rahulikult libiseda üle mälestuste lõuendi.

Ta oli abiellunud pangaametniku Peeter Luhastega ning see oli olnud õnnelik abielu. Peetril oli küll abielludes veel õppeaja võlgu ning Martagi tuli kehvast kodust, nõnda et oma kodu rajamine ei olnud hõlbus. Aga usinus ja kokkuhoidlikkus aitasid neid. Aegamööda saadi üle kõigist raskustest.

Kõik oli hästi kuni poole aasta eest Peeter haigestus kopsupõletikku ning suri.

Helmi väiksekene ei saanudki seda teada. Ta uskus, et isa oli reisinud kaugeile maile ega tule tagasi nii pea.

Ema ja tütar oleksid päris raskustes, kui isa neile ei oleks jätnud päranduse — elukindlustuse summa. Selle kaasabil võib

saada üle rasketest aegadest ja korralikult kasvatada Helmit.

Elukindlustuse poliis oli Peetri uueaasta kink seitse aastat tagasi, Marta mäletas seda nagu eilset päeva. Nad olid mõrjsja ja peig ning valasid vanaaasta õhtul õnnetina. Martale tuli mõrjsjapärg ja võti — abielu sümbolid.

Siis oli ta Peetrilt küsinud — „millise uueaasta kingi ostad sa meie tulevasele kodule?“ Peeter oli vastanud: „Teen viietuhande kroonise elukindlustuse. On see ka sinu meelest väärtuslik kingitus?“

Marta ei olnud siis midagi vastanud.

Nüüd alles ta mõistis kui väärtuslik oli Peetri kink. Mõttes ütles ta Peetrile tänusõnu.

Kuidas see nüüd kõik nii elavalt oli meelde tulnud? — — —

Marta silitas tütre põske ja ütles: „Emal tuli alles nüüd meelde isa tänada ühe uueaasta kingi eest.“ Helmi vaatas talle küsivalt silmi.

Emal võttis lapse sülle: „Täname, Helmi, kahekesi koos isa uueaasta kingi eest.“ — — —

„Suur tänu isale,“ sõnas Helmi tõsiselt ning pöördus siis üle ema õla vaatama aknast hämarduvat vana-aasta õhtutaevast.

— Keskinüüsiys'si ainetel. —

Kui keegi omakste, iseäranis oma kodakondsete eest ei hoolitse, see taganeb usust ja on halvem kui pagan.

Apostel Paulus

Elukindlustus ja hoiusumma.

Sageli need, kelle eest elukindlustuse mõte ja hüved on varjatud teadmatus ja selguse- tuse hämara looriga, püüavad kogumist elukindlustuse kaudu alavääristada kulund väitega — kui need summad, mis kindlustusseltsile preemiadena maksta tuleks, panka viia, siis saab vanusepäevil pangast tuntavalt suurema summa kui saaks kindlustusseltsilt.

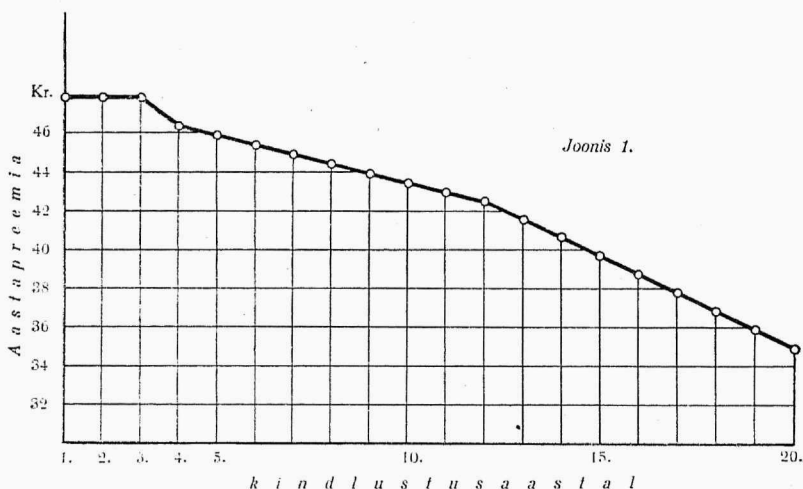
Vaatleme kord lähemalt seda pangast „rohkem saamist“.

Kujutleme — 35 aastane isik sõlmib 1000 kroonise arstliku järelevaatusega elukindlustuse tariifi III järgi kestusega 20 aastat.

Oletame selle juures, et praegused majanduslikud olud kestavad kogu kindlustuse kestuse vältel. Sarnase üldise majandusliku olukorra püsivuse eeldusel kindlustusseltsil on võimalik ette arvestada preemia rabatide suuruse kogu kindlustuse kestuse ajaks.

Meie seltsi praeguste tariifide järgi tuleks 1000 kroonise 20 aastase kestusega segakindlustuse puhul, kui kindlustatav nüüd on 35 aastane, esimesel kolmel aastal maksta aastapreemiat 47 kr. 78 senti. Praeguse majandusliku olukorra püsides saaks kindlustatu 3 aasta pärast rabatti 3% preemiast. Vastavalt sellele tuleks neljanda kindlustusaasta eest preemiat maksta mitte 47 kr. 78 s. vaid 46 kr. 35 s. Viienda kindlustusaasta eest tuleks maksta 45 kr. 87 s. Preemia alaneks aastast aastasse — esimestel aastatel aeglaselt, hiljem kiiremini — nõnda et 19 aasta pärast viimast kahekümnendat aastamaksu õiendades tuleks tasuda vaid 34kr.88s. s. o. 27% võrra vähem kui kindlustuse alguses.

Seltsile makstava preemia kahanemist kujutab joonis 1.

Kujutleme nüüd, et sama isik selle asemel, et sõlmida 1000 kroonise elukindlustuse lepingu, viib igal aastal panka jooksvale arvele täpselt nii palju kui palju tal tuleks maksta elukindlustuse preemiat. Kuna meie oletasime, et majanduslik olukord 20 aasta vältel püsib samasena nagu tänapäeval, siis tuleb panka kogunend summadele igal aastal juure arvata protsente niisugusel määral, nagu pangad praegu maksvad. Jooksvatelt arvetelt arvestatakse pankades praegu 3⁰/. Protsentide summast arvatakse aga kohe riigimaksuks 5⁰/. Selle 5⁰/-se riigimaksu tõttu saab hoiusumma omanik jooksvalt arvelt tegelikult pisut vähem kui 3⁰/.

Panka kogumine algab. Viiakse jooksvale arvele 47 kr. 78 s. Aasta pärast saadakse sellelt summalt protsentidena 1 kr. 36 s. (riigimaks on juba maha arvatud). Protsendid 1 kr. 36 s. jäävad panka ning arvatakse kogumise alul sissemakstud 47 kr. 78 sendile juure. Nõnda on aasta pärast hoiuarvel 49 kr. 14 s. Algab kogumise teine aasta — makstakse jooksvale arvele jällegi 47 kr. 78 senti ning aasta lõpul on ühes protsentidega pangas hoiusumma 99 kr. 68 s. Kolmanda aasta sissemaks on võrdne esimese kahe aasta omaga. Neljandal aastal tuleks viia panka 46 kr. 35 senti, s. o. nii palju kui suur oleks elukindlustuse preemia 4. kindlustusaastal. Lõppeks kahekümnendal aastal tuleks jooksvale arvele viia 34 kr. 88 senti.

2. joonisel (lhk. 10) on punktadena märgitud pangas oleva hoiusumma suurus iga kogumise aasta

lõpul. Punktid on omavahel joonekestega ühendatud. Nõnda joonise tõusev joon kujutab hoiusumma kasvamist.

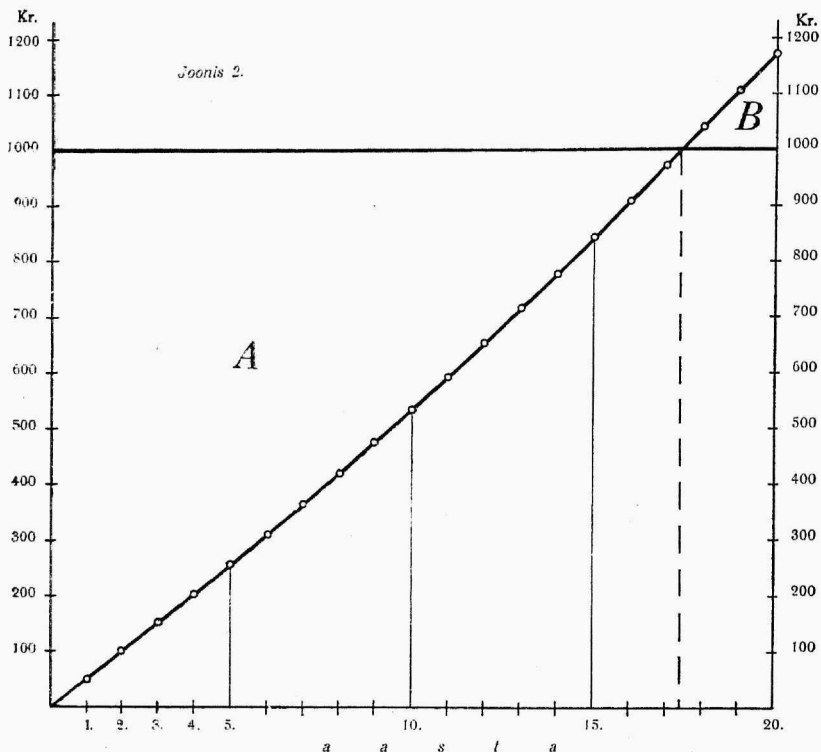
Samal joonisel 1000 krooni kohal on rõhtse (horisontaalse) joonena kujutatud kindlustussumma. Tõusev hoiusumma joon lõikab rõhtset kindlustussumma joont 18-nda aasta kohal. Tähendab hoiusumma pangas kasvab kindlustussumma suuruseks alles 18-ndal kogumise aastal. Enne 18-ndat aastat on hoiusumma kogu aeg madalam kui kindlustussumma ning ainult paaril viimasel aastal hoiusumma ületab kindlustussumma.

On kaks võimalust: praegune 35 aastane mees on 20 aasta pärast kas elus või on ta varem surnud. Statistilistel andmetel kõigest 35 aastastest sureb lähema 20 aasta vältel umbes neljandik. Suurest 35 aastaste kogust on siis 20 aasta pärast suurem osa (kolm neljandikku) küll elus. See aga ei ütle midagi üksiku 35 aastase isiku elusolemise võimaluste kohta 20 aasta pärast. 35 aastasel on täiesti teadmata, kumba ossa tema isiklikult kuulub — kas sellesse, kes 20 aasta pärast on elus või sellesse teise ossa, kes varem sureb — kõik oleneb täiesti juhusest, ega ole selle tõttu kellelgi statistilistele andmetele toetudes põhjust arvata just ennast nende kõrge eaa saavutajate hulka. Samuti teatavat isikut surm võib tabada sama hästi 36—37 aastasel kui 54—55 aastasel, kuigi jällegi suure hulga puhul rohkem surmajuhtumeid langeb vanematele isikutele.

Kui kogumise sihiks on ka perekonna eest hoolitsemine, siis

koguja surma korral enne 18-ndat kogumise aastat (s. o. praeguse juhu käsitlemisel enne koguja 53-ndat eluaastat) saavad lesk ja lapsed kindlustusseltsilt kindlustussumma, mis on suurem kui panga hoiusumma. Kogumise

siis nõnda öelda „kasulikum“ kui kogumine panga kaudu. Pärast 18-ndat kogumise aastat on aga lugu vastupidine — hoiusumma on neil kaugel tuleviku aastatel kasulikum kui elukindlustus.

algaastail on kindlustussumma ja panga hoiusumma vahe määratu suur. Surma juhtumil pärast 18-ndat kogumise aastat või 20 aasta pärast elus olles saadakse pangast rohkem kui kindlustusseltsist. See kõrgema hoiusumma ja madalama kindlustussumma vahe on aga suhteliselt väike.

Kuni 18-nda kogumise aastani on kogumine elukindlustusekaudu

Elukindlustuse „kasulikkust“ kuni 18-nda kogumise aastani võib iseloomustada joonisel pinnaga A, see on pinnaga, mis on kindlustussumma rõhtse joone ja hoiusumma tõusva joone vahel. Elukindlustuse „kahjulikkus“ viimastel kogumise aastatel on iseloomustatud selle väikese pinnaga B, mis on ülalpool kindlustussumma joont ning ulatub kuni hoiusumma jooneni.

Pind A on võrratult palju suurem kui pind B.

Sellest järeldus: elukindlustus kui perekonna hääks kogumise abinõu on võrratult palju „kasulikum“ kui panka kogumine.

Elukindlustuse ja hoiusumma võrdlemisel on siin jäetud tähelepanemata veel üks asjaolu.

Elukindlustuse preemiad (kuni 100 kroonini aastas) arvatakse tulumaksu arvestamisel maksualusest tulust maha. Sellega elukindlustuse preemiate maksmine vähendab igal aastal tulumaksu summat. See asjaolu tõstab veel omakorda elukindlustuse kasulikkust võrreldes hoiusummaga.

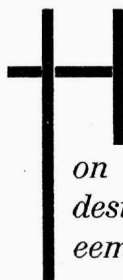
Kirjutise alul eeldasime, et majanduslik olukord püsib kogu 20 aasta vältel muutumatuna. Vaevalt see küll tegelikult nii on. Kui näiteks tulevikus panga hoiuprotsent peaks tõusma, mille tõttu hoiusummade kasv muutub kiiremaks, siis elukindlustuse ja hoiusumma võrdluse üldpilti see siiski tuntavalt ei mõjutaks. Panga hoiuprotsendi tõusuga tõusevad ka preemia rabatid, mille taga-

järjel seltsile makstavad preemiad alanevad kiiremini kui seda arvestati selles kirjutises.

Lõppeks ei tohi unustada, et elukindlustuse lepingu sõlmimisega võetakse endale nagu kohustus preemiaid maksta. Preemiate tasumist peab silmas ka kindlustusselts ning kui tarvis, esindaja kasseerib preemiamaksu sisse kindlustatu kodus. Selle kõige tõttu elukindlustuse preemiate maksmine ei katke nii hõlpsasti kui raha kogumine panka. Panka kogumine algab tihtigi hoogsalt, kuid paljudel juhtudel ei suudeta seda siiski teostada aastakümnete vältel. Nõnda võibki õige hõlpsasti juhtuda, et kahekümne aasta pärast on kunagine hoiusumma ammugi unustatud. 20 aasta kestusega elukindlustuse puhul on aga väga tõenäoline, et kõik preemiad on korralikult tasutud.

Nõnda võib elukindlustuse poliis kindlustuse lõpptähtajal ka kindlustatule endale rohkem anda kui hoiusumma pangas.

K. S.

oolas ja õiglane elukindlustuse esindaja on inimsoo suurem heategija. Kui paljudest perekondadest saab tema töö tagajärjel eemale hoitud puuduse narmendav tont.

Need kaks

särasilmset last on kurvad, sest isa on laevaga merel ning ei jõudnud jõuluõhtuks koju.

- Nad teavad küll, et laev külastab varsti kodusadamat ja siis isa toob kaasa kingitusi ning veedab jälle mõned päevad nende seltsis — kuid ootamine on ometi nii igav.
- Aga kas ei tule kord aeg, kus isa oma laevaga ei jõua enam kodusadamasse?

Mis saab siis?

Isa on hoolitsenud nende väikeste eest ka selleks juhuks ja jätnud kodu kaitseks „EEKS-MAJA”st“ võetud küllaldaselt suure elukindlustuse poliisi.

Tulekindlustuse avar tegevusväli.

Ollakse tavaliselt harjunud arvama, et tulekindlustuse ala on oma arenemises saavutanud kõrge taseme. Linnades ei olevat enam üldse kindlustamata hooned ning alevites ja maalgi on tulekindlustuse tarvilikkus saanud endastmõistetavaks.

Kuivõrd aga muljed võivad petlikeks osutada, ilmneb Eesti Statistika kuukirja 1934. a. mai kuu numbris toodud artiklist „Tulekahjud 1933“.

Selles artiklis toodud andmetel sai 1933. aastal tulekahjude läbi kannatada linnades ja alevites 138 ja maal 958 hoonet. Kahju kannatanud hoonete omanike arv oli linnades ja alevites 133 ja maal 693.

Nimetatud artikli andmetel ei olnud maal, alevites ega ka linnades kaugeltki kõigil kahjukannatanud omanikel hooned tuleõnnetuste vastu kindlustatud. Linnades ja alevites oli neid hoonete omanikke, kes uskusid ilma tulekindlustuseta kasulikumalt toime tulevat 21% ja maal 31%. Nõnda linnades ja alevites rohkem kui üks viiendik ja maal koguni ligi üks kolmandik kahju kannatanud hoonete omanikest pidi katsuma tekkind kahjust

üle saada ainuüksi omal jõul — ilma kindlustusseltsi abita.

Tulekahju puhul leegid ei hävita aga ainuüksi hoonet, vaid ka selle sisemust. Kannatada saab tules ja kustutamise töödel ka vee läbi hoones leiduv igasugune varandus. 1933. aastal oli tulekahjude puhul kannatada saanud muu varanduse (peale hoonete) omanike arv linnades ja alevites 169 ja maal 970.

Ainult vähesed neist kahjukannatanuist olid olnud ettevaatlikud ning tulekindlustuse võtnud. Kaugelt suurem osa aga oli jätnud oma varanduse kindlustamata. Linnades ja alevites oli viimaseid 75%, s. o. kolm neljandikku kõigist kahjukannatanuist ning maal koguni 95%, s. o. iga 20 kahjukannatanu kohta 19 (!).

Neis arvudes peegeldub tulekindlustuse söödis maa. On linnades ja alevites veel tuhandeid ja maal kümneid tuhandeid kindlustamata hooned ning vallasvara kindlustamise tarvilikkuses on veendunud alles vähesed.

Nõnda seisab tulekindlustusmehe ees söödis tegevusväli, mille piiressi veel ei ulatu nägema.

K. S.

Kindlustusmees,

astu õigel ajal samme oma ligimese vara kaitseks; hoolitse selle eest, et temal oleks alati varuks mõjuv relv, s. o. EEKS-MAJA tulekindlustuse poliis.

V A R I A

Elukindlustuste kogusumma maailmas üle 560.000.000.000 krooni.

Ameerikas koostatud statistika alusel oli 1930. aasta lõpul elukindlustuste kogusumma maailmas üle 560 miljardi krooni. Üksikutes maades elukindlustuste kogusumma oli:

	Miljoni kr.
P.-Ameer. Ühendriigid	404.805
Kanada	27.724
Mexiko	195
Tshiili	334
Uruguay	60
Inglismaa	47.040
Saksamaa	16.823
Rootsi	5.006
Prantsusmaa	5.254
Hollandi	4.301
Itaalia	4.170
Schveits	2.318
Austria	1.890
Tshehoslovakkia	953
Soome	900
Poola	420
Belgia	345
Kreeka	30
Jaapani	17.093
Jaava	240
Uus-Meremaa	461
Eesti	28

*

Maailma suurim elukindlustus on autokuningas Valter Chrysler'il. Ta on oma elukindlustanud 12 miljoni dollari eest, eesti rahas 4.500.000.000 senti.

Kuninga elukindlustus.

„Oesterreichische Revue“ teatel oli 1934. a. kevadel mägedes õnnetut surma saanud Belgia kuningal Albertil Inglise elukindlustuse seltsis „Prudential“ 5 miljoni Belgia frangi suurune elukindlustus.

Soome kindlustusseltsid

on 1934. a. esimesel 9 kuul hankinud 60 534 elukindlustust kogusumмага 784 miljoni Soome marka, s. o. 17 895 kindlustust rohkem kui 1933. a. esimesel 9 kuul.

Mussolini hindab elukindlustust.

Mussolini katsub Itaalias abiellumist kõigiti soodustada.

1933. aastal laulatati kord ühel päeval 820 paari. Iga noorpaar sai pääle rahalise kingi veel elukindlustuse poliisi, mille järgi esimese poolaasta maksud olid tasutud.

Suurim rahaasutus maailmas

ei ole mitte mõni pank, nagu arvata võiks, vaid elukindlustusselts „Metropolitan Life“, New-Yorgis. Selle seltsi varanduste (reservid ja muud kapitalid) kogusumma oli 1931. a. lõpuks üle 3,5 miljardi dollari, s. o. 13,5 miljardi krooni ehk 1.350.000.000.000 senti (1,35 triljoni).

Samal aastal oli „Metropolitan Life'i“ keskmine ühe päeva produktioon 18 959 uut poliisi ja iga päev keskmiselt 2177 kahjutasu väljamaksmist.

P.-Ameerika Ühendriiges

anti 1925. a. kõigile ilmasõjast osavõtnud sõduritele nende teenete hindamiseks riigi poolt tasuta elukindlustuse poliisid. Poliisid on segakindlustuse järgi surma- ja üleelamise puhuks 20 aasta peale. Kindlustussumma oneneb teenistusaja kestvusest, kusjuures iga teenistuses oldud päeva eest arvestatakse kindlustusmaksuks 1 dollar. Keskmise kindlustussumma teeb välja üle 1000 dollari. Sarnaseid poliise on antud välja 3¹/₂ miljonit.

*

Eestis töötab kindlustusselts, kus on juhtivaid tegelasi, kes ei oska riigikeelt. Ja need seltsid ise kuulutavad endid kindlamaks Eesti rahva huvide kaitsjaks.

* * *

EEKS-MAJA

väike-elukindlustuse (noorte-kindlustuse) esimesel poliiside amortiseerimisel langes võit poliisile nr. 25064.

Esindajad, kellel ei ole väike-elukindlustuse reklaam-materjali ja tarvilikke plankette, — pöörduge nende saamiseks peakontori või oma osakonna poole.

Elukindlustuse võistlused andsid häid tagajärgi.

Esialgsed kokkuvõtted sügisel seltsi poolt väljakuulutatud elukindlustuse hankimistöö võistluse kohta näitavad, et võistlused on õnnestunud üle ootuste hästi.

Paljud esindajad on nelja võistluse kuu jooksul teinud tähelepanuväärset tööd, mis on tõenduseks, et elukindlustusi saab teha, kui esindajal on püsivust ja head tahtmist.

Eriti on silmatorkav mõnede maa-esindajate töö. Nii on Viljandimaal üks esindaja hankinud võistluse aja vältel üle 20 elukindlustuse, üks Harjumaa esindaja 16 kindlustust jne. Sellest nähtub, et maal on elukindlustuseks küllaldaselt tööpõldu, on vaja ainult üles otsida isikuid, kellele elukindlustust sõlmida.

**PAREM VÄIKENE KINDLUSTUSSUMMA —
KUI MITTE MIDAGI**

Väljaandja: Kindlustuse Selts EEKS-MAJA. Vastutav toimetaja: O. Suursõöt.
„EEKS-MAJA Teataja“ ilmub tarviduse järele ja saadetakse kõigile EEKS-MAJA esindajatele tasuta.

Täna langeb puu —

*homme
võib
olla
mehe
kord!*

Nagu langeb metsade toredam puu, nõnda võib ootamatult variseda tervem ja tugevam mees. Haigus ja õnnetus võib Sindki tabada kesk kõige paremat iga — siis, kui tunned lihastes paisuvat jõudu ja tuleviku kavatsused täidavad meeli.

Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö Suomi

„Graafika“ trükk. Tallinn.

ZESTI
Kesk- ja Põhjalaan